

Best

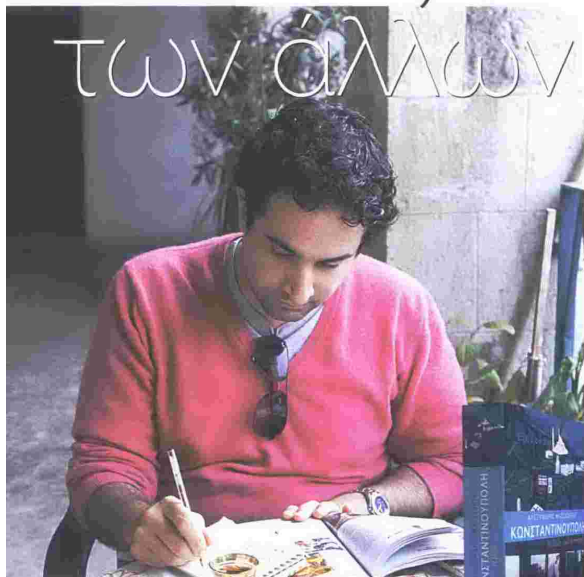
· Σινεμά · Home Entertainment · Μουσική · Σκέψη **Βιβλίο** · Style · Αξεσουάρ · Organizer ·

Π «ΠΩΣ ΜΕΤΕΞΕΛΙΧΘΗΚΕ Η ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΠΟΛΙΣ στην Ιστανμπούλ του εθνικού κράτους; Πώς εξαναγκάστηκαν σε φυγή οι γηγενείς που δεν "ταυτιζόνταν" με τα νέα εθνικά ιδεώδη; Κατέληξα στο βασικό συμπέρασμα πως η Ιστανμπούλ του σήμερα δεν είναι παρά ένα ακόμη στάδιο στη μακρότατη ιστορία της Πόλης: το στάδιο κατά το οποίο βαραίνει καθοριστικά στην αστική ταυτότητα και μνήμη η αίσθηση

Ελλήνων, των Λεβαντινών, των Εβραίων, των Αρμενίων και των Ρώσων», που μεγαλούργησαν στην Πόλη και σήμερα λάμπουν διά της απουσίας τους.

Ο συγγραφέας έφτασε εκεί επισκέπτης το 2001 και μένει μέχρι σήμερα, αθεράπευτα ερωτευμένος. «Είναι έρωτας ιστορικός και πολιτιστικός. Με συνεπήρε ιδίως το Πέραν, όπου βαραίνει καταλυτικά η μνήμη της παρουσίας των κοινοτήτων που μεγαλούργησαν στην Πόλη τόσο πρόσφατα. Ερωτεύτηκα τα κτίρια και τα μυστικά τους, τα στενά δρομάκια. Με ξετρέλανε η Ιστορία—από τα και πολύ πρόσφατα—που με τόση ευκολία μπορούσα να διαβάσω στην πέτρα.

Οι σκιές των άλλων

Στο βιβλίο του «Η Πόλη των Απόντων», ο Αλέξανδρος Μασσαβέτας αποτιεί φόρο τιμής όχι μόνο στην Κωνσταντινούπολη, όπου ζει μόνιμα, αλλά και στους λαούς που μεγαλούργησαν σε αυτήν και σήμερα λάμπουν διά της απουσίας τους.

της απουσίας. Η σημερινή πόλη είναι, πρωτίστως, η πόλη των Απόντων».

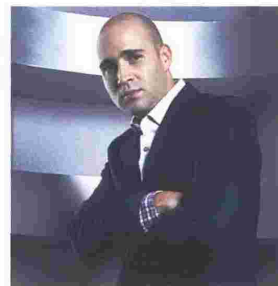
Με αυτά τα λόγια, ο Αλέξανδρος Μασσαβέτας δίνει το στίγμα του βιβλίου που δεν είναι ιστορικό πόνημα, αλλά «μια απλή πρόσκληση συνοδοιπορίας στην Κωνσταντινούπολη των "άλλων": των

Δεν γνώριζα κανέναν: ερωτεύθηκα την ίδια την Πόλη και τις σκιές που τη στοιχειώνουν».

Με σπουδές Νομικής σε Αθήνα και Κέμπριτζ, ο Μασσαβέτας εργάστηκε ως δημοσιογράφος σε ελληνικά και διεθνή ΜΜΕ, σήμερα συνδιευθύνει ένα ξενοδοχείο στην Ίμβρο, αλλά ως απασχόληση δηλώνει «επαγγελματίας νομιάς». Μιλάει δέκα γλώσσες—πίσω από τη γλωσσολογία μου βρίσκεται το ενδιαφέρον μου για επικοινωνία με τους ανθρώπους», λέει—και πιστεύει ότι το χειρότερο που συνέβη στα Βαλκάνια τον τελευταίο αιώνα ήταν τα εθνικά κράτη. «Ο εθνικισμός

γκρέμισε τις πολυεθνικές αυτοκρατορίες, εξαφάνισε κοινότητες από τους τόπους όπου ζούσαν για αιώνες, οδήγησε λαούς όπως οι Αρμένιοι και οι Εβραίοι σε γενοκτονίες».

Από τη Στάση του Νίκα ως την Άλωση και από τον Κεράλ ως τη σύγχρονη «αστική ευγιάνση» που αλλάζει ξανά την πόλη, το βιβλίο είναι μια έξοχη περιγραφή του παρελθόντος—χωρίς ίχνος θρηνοωδίας και νοσταλγίας—και μια υπενθύμιση ότι η πόλη που θεωρούμε «ελληνική» είναι, στην πραγματικότητα, γέννημα και κτήμα πολλών εθνών. (Εκδόσεις **Πατάκι**)

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΜΟΥ ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΜΠΟΓΔΑΝΟ

«Δευτέρα Γυμνασίου, σχολείο, Σάββατο, μαθητικές εκδηλώσεις, αυτοσχέδιο βιβλιοπωλείο, μικρό βιλιαράκι, σεμνό εξώφυλλο, πυκνή γραμματοσειρά, ωραίο χαρτί: T.S. Eliot, «Ποιήματα», Εστία,

BIBΛΙΟ
 ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΗ

μτφρ. Γ. Νίκα. Τα άπαντα του Έλιοτ στην εναργέστερη ελληνική τους απόδοση. Μια στιγμή ζωής-παράθυρο σε καιρό σφουγγάρι, σφραγίδα στο χρόνο και στην ψυχή. Μια οριστική συγκυρία: το χέρι αγγίζει το βιβλίο και ο κόσμος συσπάται μυστικά. Ποτέ πια ο ίδιος. Ποτέ πια η γλώσσα γραμμική, μιας μόνο ανά-

γνωσης η εμπειρία, μονοσήμαντη η πρόταση, ξερής κι ευθείας αιτίας η περίπτωση. Πιστόλι του αφέτη, οι λέξεις του Έλιοτ, διαταγή επιθεσης εναντίον στρατού ποιητών και ιδιόλογων δημιουργών, έναυσμα κατασκοπίας ζωών που χτίστηκαν πάνω στο θεμέλιο μιας γλώσσας υπερκανονικής και μαζί στυγνής ορθής, διαστροφικά σαφής, απροσπάτητης κι ανίκητης. Κι ύστερα, θέλοντας και μη, από τη γλώσσα η σκέψη, η πράξη, η ζωή».